

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ ФАКУЛЬТЕТ**

Міжнародна науково-практична онлайн-конференція

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРАВА В УМОВАХ
СУЧАСНИХ ВИКЛИКІВ**

14 квітня 2022 року

Біла Церква
2022

ЗМІСТ

Секція 1 Теоретичні, історичні, філософські, соціологічні аспекти права

Мельник Л.М., Грек І.М. «Русській мір» як політтехнологія: історія виникнення.....	5
Росавіцький О.О. Правда і міфи історії утворення російської імперії – погляд з 21 століття.....	7
Ордіна Л.Л. Діяльність УПА у другій світовій війні: бій під Гурбами (21-25 квітня 1944 р.).....	9
Настюк А.А. Роль Ігоря Рюриковича в боротьбі за княжу владу до його правління.....	11
Терещук М.М. Генезис юридичної відповідальності в публічному праві.....	15
Малишко Д.В., Терещук М.М. Теоретико-правове осмислення категорії «правова система».....	17
Козійчук Б.Р., Косович В.М. Поняття гідності: теоретико-правовий аспект.....	20
Касич Є.Ю., Лантух І.С. Булінг у дитячому середовищі: причини, наслідки та відповідальність.....	23
Процько М.І. Соціологічні та правові особливості анатомії людської деструктивності.....	25

Секція 2 Сучасні проблеми правового регулювання в галузі конституційного, адміністративного, фінансового та міжнародного права

Бровко Н.І. Проблеми правового статусу українських мігрантів в умовах військової агресії РФ.....	27
Мельник О.Г. Антикорупційні заходи у сфері сільського господарства в контексті відносин України з Європейським Союзом.....	30
Сімакова С.І. Природа права людини на свободу пересування: теоретико-правовий аналіз.....	32
Єфремова І.І. Особливості реалізації приватних прав в умовах воєнного стану.....	35
Домбровська О. Права дитини в умовах збройного українсько-російського конфлікту.....	37
Поляруш-Сафроненко С.О. Правове регулювання порядку добровільного об'єднання територіальних громад.....	41
Вакулук В.Ф., Кондратюк Т.М. Правове регулювання обліку внутрішньо переміщених осіб.....	45
Копотун І.М., Рудик М.М. Нормативно-правове забезпечення безпеки дорожнього руху: міжнародний досвід.....	47
Оніщик Ю.В. Примирення сторін як спосіб вирішення митних спорів.....	50
Макарчук В.В. Діяльність бюро економічної безпеки України в умовах воєнного стану.....	53
Самойлович А.А. Адміністративно-преюдиційні питання у сфері безпеки дорожнього руху.....	56
Нікітенко О.І. Поняття, принципи та правове регулювання адміністративної відповідальності.....	58
Дем'янченко А.С., Заєць А.П. Проблеми нормативного закріплення адміністративного захисту прав громадян на доступ до державної служби.....	62
Ковальчук І.В. Правове регулювання податкових змін в українському законодавстві, покликаних підтримати економіку в умовах воєнного стану.....	65
Малишко І.В. Альтернативні способи вирішення податкових спорів в Україні.....	68
Щербина О.Є., Настіна О.І. Медіація: формування правової культури позасудового вирішення конфліктів.....	71
Коваль О.А. Принципи адміністративно-правового забезпечення діяльності адвокатури України.....	72
Сокиринська О.А. Правовий аналіз поняття «незаконного арешту» під час міжнародного конфлікту та конфлікту неміжнародного характеру.....	75

СЕКЦІЯ 1
ТЕОРЕТИЧНІ, ІСТОРИЧНІ, ФІЛОСОФСЬКІ, СОЦІОЛОГІЧНІ
АСПЕКТИ ПРАВА

УДК 327

«РУССКІЙ МІР» ЯК ПОЛІТТЕХНОЛОГІЯ: ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ

Мельник Л.М.,

кандидат політичних наук, доцент

завідувач кафедри філософських та політичних наук

Грек І.М.,

асистент кафедри філософських та політичних наук

Білоцерківський національний аграрний університет

м. Біла Церква, Україна

Відлуння агресії «росського міру» відчув практично кожен українець починаючи із 24.02.2022 коли росія розпочала повномасштабну війну проти України. Проект «Русского міру» концептуально був оформлений у 90-х роках ХХ століття такими російськими політтехнологами, як Сергій Градиризовський, Борис Межуєв, Юхим Островський, Валерій Тишков, Петро Щедровицький, Володимир Цимбурський та ін. як простір поширення російської мови, спільних радянських і пострадянських культурно-історичних кодів, ностальгії по СРСР. На переконання Ю. Островського, геокультурний підхід є альтернативою геополітичному підходу. Російський інтелектуал заявляв, що сучасні нації являють собою спільності людей, в яких об'єднуюча основа – це спільні культура та мова, в не спільна територія [2].

«Саме російська мова та російськомовна російська чи радянська культура разом з історичною пам'яттю об'єднують і конструюють цей світ», - зазначає В. Тишков у статті «Руський мір: зміст і стратегії» [4].

Цікаво, за визначенням Ю. Островського, що та ж людина яка володіє декількома мовами – «прикордонна людина» по якій проходить кордон між цими мовними світами. Тут межа може перетворюватися з лінії поділу в лінію об'єднання: « З одного боку ми говоримо про кордон між мовними світами. В цьому сенсі нові кордони світу - нові кордони в світі світів, що об'єднують мовні світи, в якому стикаються, взаємопроникають російський світ з китайським світом, з англосаксонським світом, з романо-германським. І ось вони перетинаються, входять один в одного, химерним чином шаруються, вже не двовимірного, а багатовимірний і межі цих світів проходять по людям і російський світ простягається до тих меж, де є людина, що говорить по-російськи. Входить Татарстан в російський світ або Франція - російський світ, чи Ізраїль? Це російський світ входить в Татарстан, Ізраїль, Канада. Це він

присутній там в цих географічних просторах. В цьому сенсі, коли в Україні вас запитують – «ви що тут дієте як в російському світі?» - Ви можете відповісти “ні, я дію тут від імені російського світу, всередині нього, в деякому сенсі за його дорученням», звичайно мова не дає письмових витрат приписів, але дає нам приписи набагато більш глибинні і потужні» [3].

Зазначимо, що такий компонент, як спільна мова надають нібито цивілізаційній ідеологемі «Руській мір» імперського забарвлення. Відомо, що серед основних ознак цивілізації не принципово наявність спільної мови, на противагу імперії.

Отже, на переконання вищезазначених російських теоретиків «Руській мір» - це цивілізаційний простір існування російської мови, який піддається геокультурній інтеграції.

В Кремлі концепт «Руській мір» виступає як аналог євразійської доктрини, розроблений спеціально для України та Білорусі. Аналітик Московського центру Карнегі І. Зевелев тлумачить проект «Руській мір» як «концепцію з потужними філософсько - світоглядними конотаціями. Вона більшою мірою пов'язана з громадською, а не тільки державною, діяльністю. Концепція співвітчизників спирається на юридичні норми, в той час як поняття «руського міру» лежить переважно в області самосвідомості. Два поняття перетинаються в точці вільного вибору тих, хто тим чи іншим чином усвідомлює свій зв'язок з Росією» [2].

На думку І. Зевелева, причиною прийняття курсу «Руського міру» як кремлівської зовнішньополітичної доктрини стало повернення Росії до імперської, великодержавної моделі розвитку й ескалація відносин із Заходом: «Росія прийшла до цього...в результаті загострених відносин із Заходом. Невдача спроб стати самостійною частиною Великого Заходу і усвідомлення тієї обставини, що за цим може стояти щось більше, ніж миттєвий розклад на міжнародній арені, знову змусили Росію задуматися про своє місце в світі. Крім того, претензії на статус Великої держави змусили російське керівництво спробувати сформулювати цілі зовнішньої політики в термінах, що виходять за рамки національних інтересів».

«Ставлення до того, що близько чверті росіян живе за межами Російської Федерації, з них більше половини - в суміжних державах, потенційно може стати найважливішим чинником розвитку російської національної ідентичності і системи міжнародних відносин у Євразії до 2020 року», - підкреслив І. Зевелев [1]].

Для сучасної Росії, євразійський проект – повернення до реставрації новітньої Російської імперії на теренах колишнього Радянського Союзу як російського цивілізаційного простору, можливо, навіть у значно ширших

кордонах. Московське євразійство відверто імперіалістичне. Євразійська агресія Кремля, ідеологічно виправдана «месіанським» покликанням «Руського міра», що відштовхується від політичної сторони концепцій російських мислителів минулого століття.

Список використаних джерел:

1. Зевелев И. Россия и «Русский мир» // Фонд Карнеги за международный мир. Электронный ресурс <http://russia-2020.org/ru/2010/07/15/russia-and-russian-world>.
2. Панарин А. В каком мире нам предстоит жить? [Геополитический прогноз, сделанный в 1997 году]. Библиотека думающего о России. Электронный ресурс - http://www.patriotica.ru/actual/panarin_prognoz.html.
3. Островский Е. Новые границы мира: геокультура // Центр гуманитарных технологий: Стенограмма лекции гуманитарного технолога Ефима Островского, состоявшейся 6 апреля 2002 года в Оренбургском государственном университете. Электронный ресурс <http://gtmarket.ru/laboratory/publicdoc/2006/472>.
4. Тишков В. Русский мир: смысл и стратегии В. Тишков // Стратегия России от 7 июля 2012 года. Электронный ресурс <http://pravoslavie.org.ua/2012/07/>

УДК 340.5

ПРАВДА І МІФИ ІСТОРІЇ УТВОРЕННЯ РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ – ПОГЛЯД З 21 СТОЛІТТЯ

Росавіцький О.О

старший викладач кафедри конституційного права та теоретико-правових дисциплін

Білоцерківський національний аграрний університет
м. Біла Церква, Україна

«Ми є народ у якого вкрали назву»
Михайло Грушевський

Коли починаєш розуміти і вникати в ті чи інші тенденції формування держави і права, то чітко стає зрозумілим, що чим більше ти знаєш, тим більше виникає у тебе тих чи інших питань відносно того чи іншого періоду розвитку як власної країни, так і інших країн, в тому числі і наших сусідів.

Про те, сьогодні мова піде не про проблематику чи білі плями в історії державотворення, а лише про один елемент придуманої історії, яка на сьогодні видається як єдина прописна істина концепції «русського міра».

Як відомо з теорії держави і права: Імпєрія, назва, що походить з латинської - «*imperium*», тобто влада, являє собою не що інше, як монархічну державу на чолі з імператором, або колоніальну чи міжнародно значиму державу, що спирається у своїй внутрішній і зовнішній політиці на військові стани, тобто - організовану армію яка діє в